

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

พ.ศ. ๒๕๓๓”

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศให้ใช้สัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ระหว่างกรุงสยามกับอเมริกา วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

มาตรา ๔ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสหรัฐอเมริกา ให้เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา
ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

โดยคำนึงถึงว่าสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างสหรัฐอเมริกาและ
ราชอาณาจักรไทย ซึ่งลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1922
ได้ส่งเสริมการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมทางก้านอาญาในรัฐทั้งสอง และ
ปรารถนาที่จะให้ความร่วมมือระหว่างรัฐทั้งสองในการปราบปราม
อาชญากรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ

ปรารถนาที่จะทำสนธิสัญญาฉบับใหม่เพื่อการส่งผู้กระทำความผิดข้ามแดนให้
แก่กันและกัน

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

1. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ ภาติกู้สัญญาตกลง
ที่จะส่งให้แก่กันและกัน ซึ่งตัวบุคคลที่พบในดินแดนของภาติกู้สัญญาฝ่ายหนึ่ง ซึ่งถูก
ค่าเป็นคดี ถูกฟ้อง ถูกตัดสินว่ามีความผิด หรือถูกตั้งการตัวเพื่อบังคับการลงโทษ
ตามคำพิพากษาศาล สำหรับการกระทำความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ โดยเจ้าหน้าที่
ทางศาลของรัฐที่ร้องขอ คำว่า "เจ้าหน้าที่ทางศาล" จะรวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจและ
พนักงานอัยการ ซึ่งทำหน้าที่ค่าเป็นคดีหรือฟ้องบุคคลดังกล่าวตามกฎหมายของภาติกู้
สัญญาแต่ละฝ่าย

2. สำหรับความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนใดซึ่งใดกระทำขึ้นภายนอก
ดินแดนของรัฐที่ร้องขอ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้บังคับของ
บทบัญญัติของสนธิสัญญานี้ หากกฎหมายของตนกำหนดให้ลงโทษความผิดดังกล่าวใน
สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

ข้อ 2

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

1. ความผิดที่จะถือว่าเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อการดำเนินคดี
หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาของโทษหรือตามคำสั่งกักขังได้ ก็คือเมื่อความผิดนั้นลงโทษ
ได้ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือการกักขังในรูปแบบอื่น
เป็นระยะเวลามากกว่าหนึ่งปี หรือโดยการลงโทษที่หนักกว่า

สำหรับการบังคับการลงโทษหรือกักขังตามคำสั่งในความผิดที่ส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนดังกล่าว จะให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันได้ หากระยะเวลาของโทษหรือคำสั่ง
กักขังที่เหลือจะต้องรับโทษคือมีระยะเวลาอย่างน้อย 6 เดือน

2. ความผิดที่จะถือว่าเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากความผิด
นั้นประกอบด้วยการกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิด การช่วยเหลือหรือ
ส่งเสริม การสนับสนุน การให้คำปรึกษาหรือการเป็นผู้จัดหรือการเป็นผู้สมคบไม่ว่าก่อน
หรือหลังการกระทำสำหรับความผิดที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไข
ว่าความผิดดังกล่าวลงโทษได้ตามกฎหมายของภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย โดยการจำคุกหรือ
กักขังในรูปแบบอื่นเป็นระยะเวลามากกว่าหนึ่งปี หรือโดยการลงโทษที่หนักกว่า

3. ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนด้วยสำหรับการกระทำความผิดฐานเป็น
อั้งยี่หรือข่องโจร ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของประเทศไทย เพื่อกระทำความผิดซึ่ง
ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ และสำหรับการวางแผนตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา
เพื่อกระทำความผิดดังกล่าว

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนได้

- ก. ไม่ว่ากฎหมายของภาคีสัญญาจะจัดความผิดอยู่ในประเภทเดียวกัน หรือจะเรียกชื่อความผิดเดียวกัน หรือไม่ก็ตาม หรือ
- ข. ไม่ว่าจะเป็นความผิดซึ่งกฎหมายสหพันธ์ของสหรัฐกำหนดให้ มีการพิสูจน์ว่า มีการขนส่งระหว่างมอริฐ หรือการใช้ไปรษณีย์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่กระทบกระเทือนการค้าระหว่างมอริฐหรือต่างประเทศ หรือไม่ก็ตาม เรื่องดังกล่าวมีความมุ่งประสงค์เพียงเพื่อให้อำนาจศาลแก่ศาลมอริฐของสหรัฐ

5. เมื่อให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนฐานใดฐานหนึ่งได้แล้ว อาจจะทำให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในความผิดอื่นซึ่งระบุไว้ในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่เป็นไปตามเงื่อนไขสำหรับกรการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ยกเว้นเงื่อนไขที่เกี่ยวกับระยะเวลาของโทษหรือคำสั่งกักขังที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้

ข้อ 3

ความผิดทางการเมืองและทางทหาร

- 1. จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้า
 - ก. ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดทางการเมือง หรือ
 - ข. เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีความมุ่งประสงค์ทางการเมือง หรือ
 - ค. ความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นความผิดทางทหาร โดยเฉพาะ

2. เพื่อความมุ่งประสงค์ของสนธิสัญญานี้ การปลงชีวิตหรือการกระทำ
ความผิดโดยเจตนาต่อชีวิตหรือต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่ง
หรือของสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น รวมทั้งการพยายามกระทำความผิดดังกล่าว
ให้ถือว่าเป็นความผิดในความหมายของวรรค 1 ของข้อนี้

ข้อ 4

อำนาจศาลชั้น

รัฐที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนบุคคลที่ถูกขอให้ส่ง
ไว้สำหรับความผิดที่ถือว่าได้กระทำทั้งหมดหรือบางส่วนในดินแดนของตน หรือในสถานที่
ที่ถือเสมือนเป็นดินแดนของตน โดยรัฐที่ได้รับการร้องขอจะถือว่าบุคคลที่บุคคล
ดังกล่าวสำหรับความผิดนั้นตามกฎหมายของตน

ข้อ 5

การตกลงโทษก่อนในความผิดเดียวกัน

1. จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวได้รับการ
พิจารณาคดีและถูกพิพากษาลงโทษ หรือปล่อยตัวในรัฐที่ได้รับการร้องขอสำหรับความผิด
ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

2. การส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจจะถูกปฏิเสธถ้าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวกำลัง
ถูกหรือได้ถูกดำเนินคดีแล้วในรัฐที่ได้รับการร้องขอสำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้าย
ข้ามแดน

3. อาจจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐ
ที่ได้รับการร้องขอได้กักขังที่จะไม่ฟ้องคดีต่อบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวสำหรับการกระทำที่
ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ 6

โทษประหาร

ถ้าความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนถูกลงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของรัฐที่ร้องขอได้ และไม่อาจถูกลงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ เว้นแต่

ก. ความผิดนั้นเป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ หรือ

ข. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ร้องขอให้หลักประกันว่าจะเสนอแนะต่อผู้มีอำนาจกบฏโทษของรัฐที่ร้องขอเพื่อขอให้เปลี่ยนโทษประหาร เป็นโทษที่เบากว่านั้น หากมีการลงโทษประหารชีวิต

ในกรณีของสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้แก่ฝ่ายบริหาร

ข้อ 7

การชาคอายุความ

จะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อการฟ้องคดีหรือการบังคับการลงโทษ สำหรับความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องห้ามโดยชาคอายุความตามกฎหมายของรัฐที่ร้องขอ

ข้อ 8

สัญชาติ

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายไม่ผูกพันที่จะส่งคนชาติของตนข้ามแดน

ในกรณีที่สหรัฐอเมริกาเป็นรัฐที่ได้รับการร้องขอ ฝ่ายบริหารมีอำนาจที่จะส่งคนชาติของตนข้ามแดนได้ หากในดุลพินิจของตนเห็นสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น

ในกรณีที่ประเทศไทยเป็นรัฐที่ได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะส่งคนชาติของตนข้ามแดนได้ หากมิได้ถูกห้ามให้กระทำเช่นนั้น

2. หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้วรรค 1 ของข้อนี้ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดีต่อไปตามคำร้องขอของรัฐที่ร้องขอ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ รัฐที่ร้องขอจะต้องส่งสำนวน ข้อสนเทศ และพยานเอกสารหรือพยานวัตถุเกี่ยวกับคดีให้แก่รัฐที่ได้รับการร้องขอ ถ้ารัฐที่ได้รับการร้องขอต้องการเอกสารหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม เอกสารและพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกส่งไปให้โดยรัฐนั้นไม่เสียค่าใช้จ่าย

3. แม้จะมีวรรค 2 ของข้อนี้ รัฐที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องคดี ถ้ารัฐที่ได้รับการร้องขอไม่มีอำนาจศาลเหนือความผิดนั้น

ข้อ 9

วิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่ต้องการ

1. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทำโดยผ่านวิถีทางการทูต
2. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบ
 - ก. เอกสาร คำแถลง หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งระบุรูปพรรณสัณฐาน และที่อยู่ที่อยู่อาจเป็นไปไค้ของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว
 - ข. คำแถลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี รวมถึงเวลาและสถานที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้น หากเป็นไปได้
 - ค. บทบัญญัติของกฎหมายที่ระบอบคํประกอบสำคัญและที่กำหนดกฎหมายความผิดที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

- ง. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดโทษสำหรับความผิด และ
- จ. บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดอายุความเพื่อการฟ้องคดีหรือเพื่อการดำเนินการลงโทษสำหรับความผิด

3. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเพื่อการฟ้องคดีจะต้องแนบเอกสารดังต่อไปนี้ด้วย

- ก. สำเนาหมายจับที่ออกโดยผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจขึ้นของรัฐที่ร้องขอ
- ข. พยานหลักฐานตามกฎหมายของรัฐที่ไต่สวนการร้องขอ ซึ่งให้เหตุผลของการจับและการให้มีการดำเนินคดีบุคคลดังกล่าว รวมถึงพยานหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่า บุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่ระบุไว้ในหมายจับ

4. คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดจะต้องแนบเอกสารเพิ่มเติมจากเอกสารที่ระบุไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ ดังต่อไปนี้

- ก. สำเนาคำพิพากษาว่ากระทำผิดของศาลของรัฐที่ร้องขอ และ
- ข. พยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวเป็นบุคคลเดียวกันกับที่อ้างถึงในคำพิพากษาว่ากระทำผิด

หากบุคคลนั้นได้ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดแต่ยังไม่ถูกพิพากษาลงโทษ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบคำแถลงในเรื่องนี้ด้วย หากบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำผิดได้ถูกพิพากษาลงโทษแล้ว คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องแนบสำเนาคำพิพากษาลงโทษ และคำแถลงที่แสดงให้เห็นถึงโทษที่ได้รับแล้ว

5. เอกสารทั้งหมดที่นำส่งโดยรัฐที่ร้องขอจะแปลเป็นภาษาของรัฐที่ไต่สวนการร้องขอ

6. เอกสารที่ส่งผ่านวิธีทางการทูตจะเป็นที่ยอมรับให้ไว้ในกระบวนการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดนในรัฐที่ไต่สวนการร้องขอ โดยไม่ต้องมีการรับรอง หรือนิตินัยอื่นเพิ่มเติมอีก

การจับกุมชั่วคราว

1. ในกรณีเร่งด่วน ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจร้องขอให้จับกุมบุคคลที่ถูกกล่าวหา หรือถูกพิพากษาว่ากระทำผิดไว้ชั่วคราวได้ คำขอให้จับกุมตัวชั่วคราวจะส่งผ่านวิธีทางการทูต หรือโดยตรงระหว่างกระทรวงยุติธรรมในสหรัฐอเมริกาและกระทรวงมหาดไทยในประเทศไทย ซึ่งในกรณีนี้อาจจะใช้เครื่องมือสื่อสารของตำรวจสากล
2. คำขอจะประกอบด้วย รูปพรรณของบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัว ที่อยู่ของบุคคลนั้นหากรู้ ค่าแถลงย่อเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดี รวมทั้งเวลาและสถานที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้นหากเป็นไปได้ ค่าแถลงว่ามีหมายจับหรือมีคำพิพากษาว่ากระทำผิดสำหรับบุคคลนั้นถึงระบุมวี่ในข้อ 9 และค่าแถลงว่าจะจัดส่งคำร้องขอให้ส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดนตามมา
3. จะมีการแจ้งผลของคำขอแก่รัฐที่ร้องขอโดยไม่ชักช้า
4. การจับกุมชั่วคราวจะสิ้นสุดลงด้ภายในระยะเวลา 60 วันหลังการจับกุมบุคคลที่ขอให้ส่งตัว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ได้รับการร้องขอมิได้รับคำร้องขออย่างเป็นทางการให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสาร สมัยสนุนที่จำเป็นตามข้อ 9
5. การที่การจับกุมชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรค 4 ของข้อนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการส่งบุคคลดังกล่าวข้ามแดน หากมีการส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสาร สมัยสนุนที่ระบุมวี่ในข้อ 9 ใดในภายหลัง

การวินิจฉัยและการส่งมอบตัว

1. รัฐที่ได้รับการร้องขอจะแจ้งโดยไม่ชักช้าผ่านวิธีทางการทูตให้รัฐที่ร้องขอทราบถึงการวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

2. รัฐที่ได้รับการร้องขอต้องให้เหตุผลในการปฏิเสธคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบางส่วนหรือทั้งหมด

3. หากให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ การส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวจะมีขึ้นภายในระยะเวลาที่อาจกำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีสัญญาจะตกลงกันเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ของการส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่ง อย่างไรก็ตาม หากไม่มีการนำตัวบุคคลนั้นออกไปจากดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอภายในเวลาที่กำหนดไว้ บุคคลนั้นอาจจะถูกล้อปล่อยตัว และรัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดเดียวกันนั้นได้
ในภายหลัง

ข้อ 12

การเลื่อนการส่งมอบตัว

ในกรณีอนุญาตตามคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนบุคคลซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินคดี หรือกำลังรับโทษในดินแดนของรัฐที่ได้รับการร้องขอในความผิดอื่น รัฐที่ได้รับการร้องขออาจเลื่อนการส่งมอบตัวบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวจนกว่าการดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นจะเสร็จสิ้น หรือจนกว่าการดำเนินการลงโทษที่อาจกำหนดคนหรือที่กำหนดคนแล้วเสร็จสมบูรณ์

ข้อ 13

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากหลายรัฐ

1. หากรัฐที่ได้รับการร้องขอได้รับคำร้องจากภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และจากรัฐที่สามอีกหนึ่งรัฐหรือมากกว่า เพื่อขอให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดน ไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือความผิดแตกต่างกัน รัฐที่ได้รับการร้องขอจะตัดสินใจว่าจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่รัฐใด ในการวินิจฉัยรัฐดังกล่าวจะพิจารณาถึงองค์ประกอบที่

เกี่ยวข้องกับหมกซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะองค์ประกอบดังต่อไปนี้

- (ก) รัฐที่ความผิดได้กระทำขึ้น
- (ข) ในกรณีที่เป็นความผิดแตกต่างกัน รัฐที่ขอให้ส่งใบความผิดที่มีโทษหนักที่สุดตามกฎหมายของรัฐที่ได้รับการร้องขอ
- (ค) ในกรณีที่เป็นความผิดแตกต่างกัน ซึ่งรัฐที่ให้การร้องขอเห็นว่ามีความร้ายแรงเท่ากัน ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากรัฐที่ร้องขอ
- (ง) สัญชาติของผู้กระทำผิด และ
- (จ) ความเป็นไปได้ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อระหว่างรัฐที่ร้องขอเหล่านั้น

2. ในกรณีที่คำร้องขอมาจากประเทศไทย การวินิจฉัยซึ่งระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ จะกระทำโดยฝ่ายบริหารในสหรัฐอเมริกา ในกรณีที่คำร้องขอมาจากสหรัฐอเมริกา การวินิจฉัยจะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในประเทศไทย

ข้อ 14

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาคำขอความผิดเฉพาะเรื่อง

1. บุคคลที่ถูกส่งตัวข้ามแดนภายใต้สนธิสัญญาฯ นี้ จะไม่ถูกควบคุมดำเนินคดี หรือลงโทษในดินแดนของรัฐที่ร้องขอสำหรับความผิดอื่น นอกเหนือจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน และไม่ถูกส่งตัวเป็นผู้ร้ายข้ามแดนโดยรัฐนั้นไปยังรัฐที่สาม นอกจาก

- ก. บุคคลนั้นได้ออกจากดินแดนของรัฐที่ร้องขอ ภายหลังจากการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และได้กลับเข้าไปในรัฐที่ร้องขอใหม่โดยสมัครใจ
- ข. บุคคลนั้นมิได้ออกไปจากดินแดนของรัฐที่ร้องขอภายใน 45 วัน ภายหลังจากที่มีอิสระที่จะกระทำเช่นนั้น หรือ

๓. รัฐที่ได้รับการร้องขอได้ให้ความยินยอมกับหากรวมทั้ง การพิจารณาภาคี หรือการลงโทษบุคคลนั้นสำหรับความผิดอื่นนอกจากความผิดที่อนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือเป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในบังคับรัฐที่สาม เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ รัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะขอให้มีการส่งเอกสารหรือคำแถลงซึ่งระบุไว้ในข้อ ๑ รวมถึงคำให้การของบุคคลผู้ถูกส่งตัวข้ามแดนที่เกี่ยวข้องกับความผิดนั้น

บทบัญญัติเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับกับความผิดที่กระทำขึ้นภายหลังการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

๒. หากในระหว่างการดำเนินคดี มีการเปลี่ยนแปลงโดยรอบด้วยกฎหมายซึ่งขอกกล่าวหาที่ใช้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดน โดยเหตุกฎหมายออกใหม่ หรือการกล่าวหาการต่อสู้คดี หรือผลการพิจารณาปรากฏว่าเป็นความผิดที่มีโทษเบากว่า บุคคลนั้นอาจจะถูกฟ้องคดีหรือถูกพิพากษาลงโทษตามนั้น ทั้งนี้ ข้อกล่าวหาที่เปลี่ยนแปลงจะต้อง

- ก. มีมูลฐานตามข้อเท็จจริงชุดเดียวกันกับที่ระบุไว้ในคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและในเอกสารสนับสนุน และ
- ข. มีกำหนดโทษขั้นสูงเท่า หรือน้อยกว่าความผิดที่บุคคลนั้นถูกส่งตัวข้ามแดน

ข้อ 15

วิธีการแบบขอ

หากบุคคลที่ถูกขอให้ส่งตัวยินยอมอย่างถอนไม่ได้เป็นสายสัมพันธ์อันกระชับให้ส่งตนเป็นผู้ร้ายข้ามแดน ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้แจ้งให้ทราบโดยเฉพาะทั่วถึงสิทธิของตนที่จะได้รับการพิจารณาตามกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และความคุ้มครองที่จะมีจากกระบวนการดังกล่าว รัฐที่ได้รับการร้องขออาจจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ

การส่งมอบทรัพย์สิน

1. เมื่อได้รับการร้องขอจากรัฐที่ร้องขอ และเห็นถึงกฎหมายของตนอนุญาตไว้ รัฐที่ได้รับการร้องขอจะยึดและจะส่งมอบพร้อมกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งทรัพย์สิน

- (ก) ที่อาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ
- (ข) ที่ได้มาโดยผลของการกระทำความผิด และพยานอยู่ในความครอบครองของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวในขณะที่ถูกจับกุมหรือค้นพบในภายหลัง

2. ทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้จะส่งมอบให้ ถึงแม้ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งได้อนุญาตแล้ว ไม่สามารถที่จะดำเนินการส่งได้เนื่องจากบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวตาย หายสาบสูญ หรือหนีไป

3. เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรือถูกริบในอาณาเขตของรัฐที่ได้รับการร้องขอ รัฐดังกล่าวนี้อาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้โดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืนเพื่อไว้ในคดีอาญาที่กำลังดำเนินการอยู่

4. สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งรัฐที่ได้รับการร้องขอหรือรัฐหรือบุคคลอื่นใดอาจได้มานั้นจะได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่ ทรัพย์สินนั้นจะถูกคืนตามคำขอโดยไม่คิดค่าการระไค ๆ ให้แก่รัฐที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณาภาคี

การขานแทน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งถูกส่งมอบตัวโดยรัฐที่สามในภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งขานแทนคนของตน ภาคีสัญญาที่ร้องขอขานแทนต้อง

ผู้ร้องขอขอย่านแดนระบุรายละเอียดของบุคคลที่ถูกส่งย่านแดนและค่าเฉลี่ยข้อย่อยเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดีให้แก่รัฐซึ่งดินแดนถูกข่มขู่โดยวิธีทางการทูต ใบกรณีที่ใช้การขนส่งทางอากาศและมีใ้มีการกำหนดที่จะลงจอดในดินแดนของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุญาต เช่นว่านั้น

2. หากมีการลงจอดโดยไม่ใ้กำหนดไว้ล่วงหน้าในดินแดนของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเกิดขึ้น การข่มขู่จะอยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 1 ของข้อนี้ ภาคีคู่สัญญานั้นอาจจะควบคุมบุคคลที่จะข่มขู่ได้เป็นระยะเวลาไม่เกิน 96 ชั่วโมงในระหว่างรอคำร้องขอข่านแดน

ข้อ 18

ค่าใช้จ่ายและการช่วยเหลือ

1. ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐใ้ได้รับการร้องขอโดยเหตุแห่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จนถึงเวลาส่งมอบตัวบุคคลซึ่งจะถูกส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้เป็นภาระของรัฐนั้น

2. รัฐใ้ได้รับการร้องขอจะปรากฏตัวแทนรัฐใ้ร้องขอเพื่อดำเนินการตามกระบวนการใ้เกิดจากคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

3. รัฐใ้ได้รับการร้องขอจะไม่เรียกช่องทางทางการเงินจากรัฐใ้ร้องขอในการจับกุม คุมขัง สอบสวน และส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวภายใต้บทบัญญัติของสนธิสัญญานี้

ข้อ 19

ขอบเขตการใ้สนธิสัญญา

สนธิสัญญานี้จะใ้ใช้ต่อความผิดใ้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนใ้ภายใ้สนธิสัญญานี้ซึ่งใ้กระทำขึ้นก่อนหรือหลังวันใ้สนธิสัญญานี้มีผลใ้บังคับ

ข้อ 20

การให้สัตยาบันและการมีผลใช้บังคับ

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน สัตยาบันสารจะมีการแลกเปลี่ยนกันที่กรุงเทพฯ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
2. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ 30 วันหลังจากการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร
3. เมื่อสนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับ สนธิสัญญาซึ่งผู้รัายข้ามแดนระหว่างสหรัฐอเมริกาและราชอาณาจักรไทยซึ่งลงนามที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1922 จะเลิกใช้บังคับ ทั้งนี้ กระบวนการส่งผู้รัายข้ามแดนซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการในรัฐที่ได้รับการร้องขอในขณะที่สนธิสัญญานี้มีผลใช้บังคับ จะยังสามารถดำเนินการต่อไปได้

ข้อ 21

การขอเลิก

ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายอาจขอเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ และการขอเลิกจะมีผล 6 เดือนหลังจากวันที่ได้รับการแจ้งดังกล่าว การขอเลิกจะไม่กระทบกระเทือนต่อกระบวนการส่งผู้รัายข้ามแดนใด ๆ ซึ่งได้เริ่มขึ้นก่อนที่จะมีการแจ้งดังกล่าว

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม
คริสต์ศักราช 1983 เป็นภาษาไทยและอังกฤษ แต่ละภาษาถูกต้องเท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

ธอากาศเอก ๒๕๑

(สิทธิ เสวตธานา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
แห่งประเทศไทย

(นายวิลเลียม เฟรนช์ สมิธ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
แห่งสหรัฐอเมริกา

TREATY BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
RELATING TO EXTRADITION

The Government of the Kingdom of Thailand and the
Government of the United States of America

Recalling that the Treaty of Extradition between the
United States of America and the Kingdom of Thailand, signed at
Bangkok December 30, 1922, has enhanced the administration of
criminal justice in both States; and

Desiring to provide for more effective cooperation
between the two States in the suppression of crime; and

Desiring to conclude a new Treaty for the reciprocal
extradition of offenders;

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Obligation to Extradite

(1) The Contracting Parties agree to extradite to
each other, subject to the provisions described in this Treaty,
persons found in the territory of one of the Contracting Parties
who have been proceeded against for, have been charged with,
have been found guilty of, or are wanted for the enforcement

of a judicially pronounced penalty for committing an extraditable offense, by the judicial authority of the Requesting State. The term "judicial authority" shall include the police and public prosecution authority for the purpose of proceeding against or charging such persons in accordance with the laws of each Contracting Party.

(2) With respect to an extraditable offense committed outside the territory of the Requesting State, the Requested State shall grant extradition, subject to the provisions of this Treaty, if its laws would provide for the punishment of such an offense in comparable circumstances.

ARTICLE 2

Extraditable Offenses

(1) An offense shall be an extraditable offense for prosecution or for the imposition of a penalty or detention order only if it is punishable under the laws of both Contracting Parties by imprisonment or other form of detention for a period of more than one year or by any greater punishment.

For the enforcement of a penalty or detention order for such an extraditable offense, extradition shall be granted if the duration of the penalty or detention order still to be served amounts to at least six months.

(2) An offense shall be an extraditable offense if it consists of preparing or attempting to commit, aiding or abetting,

assisting, counselling or procuring the commission of, or being an accessory before or after the fact to, an offense described in paragraph (1) of this Article provided that such are punishable under the laws of both Contracting Parties by imprisonment or other form of detention for a period of more than one year or by any greater punishment.

(3) Extradition shall also be granted for illicit or criminal association, as provided by the laws of Thailand, to commit any offense described in paragraph (1) of this Article, and for conspiring, as provided by the laws in the United States of America, to commit any such offense.

(4) For the purposes of this Article, an offense shall be an extraditable offense:

- (a) whether or not the laws of the Contracting Parties place the offense within the same category of offenses or denominate the offense by the same terminology; or
- (b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires proof of interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court.

(5) When extradition has been granted with respect to an extraditable offense, it may also be granted in respect to any

other offense specified in the extradition request that meets all other requirements for extradition except for periods of penalty or detention order set forth in paragraph (1) of this Article.

ARTICLE 3

Political and Military Offenses

- (1) Extradition shall not be granted when:
 - (a) the offense for which extradition is sought is a political offense; or
 - (b) it is established that extradition is requested for political purposes; or
 - (c) the offense for which extradition is sought is exclusively a military offense.

(2) For the purpose of this Treaty a murder or willful crime against the life or physical integrity of a Head of State of one of the Contracting Parties or of a member of that person's family, including attempts to commit such offenses, shall not be deemed to be offenses within the meaning of paragraph (1) of this Article.

ARTICLE 4

Dual Jurisdiction

The Requested State may refuse to extradite a person claimed for a crime which is regarded by its laws as having been

committed in whole or in part in its territory or in a place treated as its territory, provided it shall proceed against the person for that crime according to its laws.

ARTICLE 5

Prior Jeopardy for the Same Offense

(1) Extradition shall not be granted when the person sought has been tried and convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

(2) Extradition may be denied when the person sought is being or has been proceeded against in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

(3) Extradition may be granted even if the competent authorities of the Requested State have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested.

ARTICLE 6

Capital Punishment

When the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws of the Requesting State and is not punishable by death under the laws of the Requested State, the competent authority of the Requested State may refuse extradition unless:

- a) the offense is murder as defined under the laws of the Requested State; or

- b) the competent authority of the Requesting State provides assurances that it will recommend to the pardoning authority of the Requesting State that the death penalty be commuted if it is imposed.

In the case of the United States of America, the competent authority is the Executive Authority.

ARTICLE 7

Lapse of Time

Extradition shall not be granted when the prosecution or the enforcement of the penalty for the offense for which extradition has been sought has become barred by lapse of time according to the laws of the Requesting State.

ARTICLE 8

Nationality

(1) Neither Contracting Party shall be bound to extradite its own nationals.

In a case in which the United States of America is the Requested State, the Executive Authority shall have the power to extradite its nationals if, in its discretion, it is deemed proper to do so.

In a case in which Thailand is the Requested State, the competent authority may extradite its nationals if not prevented from doing so.

(2) If extradition is not granted pursuant to paragraph (1) of this Article, the Requested State shall, at the request of the Requesting State, submit the case to its competent authority for prosecution. For this purpose, the Requesting State shall submit the files, information, and exhibits relating to the case to the Requested State. If the Requested State requires additional documents or evidence, such documents or evidence shall be submitted without charge to that State.

(3) Notwithstanding paragraph (2) of this Article, the Requested State shall not be required to submit the case to its competent authority for prosecution if the Requested State has no jurisdiction over the offense.

ARTICLE 9

Extradition Procedures and Required Documents

(1) The request for extradition shall be made through the diplomatic channel.

(2) The request for extradition shall be accompanied by:

- (a) documents, statements, or other evidence which describe the identity and probable location of the person sought;
- (b) a statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the crime;

- (c) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offense for which extradition is requested;
- (d) the provisions of the law describing the punishment for the offense; and
- (e) the provisions of the law describing any time limit on the prosecution or the execution of punishment for the offense.

(3) A request for extradition relating to a person who is sought for prosecution also shall be accompanied by:

- (a) a copy of the warrant of arrest issued by a judge or other competent authority of the Requesting State;
- (b) such evidence as, according to the law of the Requested State, would justify that person's arrest and committal for trial, including evidence establishing that the person sought is the person to whom the warrant of arrest refers.

(4) When the request for extradition relates to a convicted person, in addition to the items required by paragraph (2) of this Article, it shall be accompanied by:

- (a) a copy of the judgment of conviction by a court of the Requesting State; and
- (b) evidence providing that the person sought is the person to whom the conviction refers.

If the person has been convicted but not sentenced, the request for extradition shall also be accompanied by a statement to that effect. If the convicted person has been sentenced, the request for extradition shall also be accompanied by a copy of the sentence imposed and a statement showing to what extent the sentence has been carried out.

(5) All documents submitted by the Requesting State shall be translated into the language of the Requested State.

(6) Documents transmitted through the diplomatic channel shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further authentication, or other legalization.

ARTICLE 10

Provisional Arrest

(1) In case of urgency, either Contracting Party may request the provisional arrest of any accused or convicted person. Application for provisional arrest shall be made through the diplomatic channel or directly between the Department of Justice in the United States of America and the Ministry of Interior in Thailand, in which case the communication facilities of Interpol may be used.

(2) The application shall contain: a description of the person sought; the location of that person, if known; a brief statement of the facts of the case including, if possible, the time and location of the offense; a statement of the existence of a warrant of arrest or a judgment of conviction against that person, as referred

to in Article 9; and a statement that a request for extradition of the person sought will follow.

(3) The Requesting State shall be notified without delay of the result of its application.

(4) Provisional arrest shall be terminated if, within a period of 60 days after the arrest of the person sought, the competent authority of the Requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required by Article 9.

(5) The termination of provisional arrest pursuant to paragraph (4) of this Article shall not prejudice the extradition of the person sought if the extradition request and the supporting documents mentioned in Article 9 are delivered at a later date.

ARTICLE 11

Decision and Surrender

(1) The Requested State shall communicate without delay through the diplomatic channel to the Requesting State its decision on the request for extradition.

(2) The Requested State shall provide reasons for any partial or complete rejection of the request for extradition.

(3) If the extradition has been granted, surrender of the person sought shall take place within such time as may be prescribed by the laws of the Requested State. The competent authorities of the Contracting Parties shall agree on the time and

place of the surrender of the person sought. If, however, that person is not removed from the territory of the Requested State within the prescribed time, that person may be set at liberty and the Requested State may subsequently refuse extradition for the same offense.

ARTICLE 12

Deferred Surrender

If the extradition request is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the territory of the Requested State for a different offense, the Requested State may defer the surrender of the person sought until the conclusion of the proceedings against that person, or the full execution of any punishment that may be or may have been imposed.

ARTICLE 13

Requests for Extradition Made by Several States

(1) If the Requested State receives requests from the other Contracting Party and from one or more third States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, it shall determine to which State it will extradite that person. In making its decision it shall consider all relevant factors, including but not limited to:

- (a) the State in which the offense was committed;

- (b) in cases involving different offenses, the State seeking the individual for the offense which is punishable by the most severe penalty in accordance with the law of the Requested State;
- (c) in cases involving different offenses that the Requested State considers of equal gravity, the order in which requests were received from the Requesting States;
- (d) the nationality of the offender; and
- (e) the possibility of reextradition between the Requesting States.

(2) In the case of a request from Thailand, the decision described in paragraph (1) of this Article shall be made by the Executive Authority in the United States of America. In the case of a request from the United States of America, the decision shall be made by the competent authority in Thailand.

ARTICLE 14

Rule of Speciality

(1) A person extradited under this Treaty shall not be detained, tried, or punished in the territory of the Requesting State for an offense other than that for which extradition has been granted, nor be extradited by that State to a third State, unless:

- (a) that person has left the territory of the Requesting State after extradition and has

- (b) that person has not left the territory of the Requesting State within 45 days after being free to do so; or
- (c) the Requested State has consented to detention, trial, or punishment of that person for an offense other than that for which extradition was granted, or to extradition to a third State. For this purpose, the Requested State may require the submission of any document or statement mentioned in Article 9, including any statement made by the extradited person with respect to the offense concerned.

These stipulations shall not apply to offenses committed after extradition.

(2) If the charge for which the person was extradited is legally altered in the course of proceedings by virtue of a new statute, or the charging, pleading, or finding of a lesser offense, that person may be prosecuted or sentenced accordingly, provided the altered charge is:

- (a) based on the same set of facts contained in the extradition request and its supporting documents; and
- (b) punishable by the same maximum penalty as, or a lesser maximum penalty than, the offense for which that person was extradited.

ARTICLE 15

Simplified Procedure

If the person sought irrevocably agrees in writing to extradition after personally being advised by the competent authority of his right to formal extradition proceedings and the protection afforded by them, the Requested State may grant extradition without formal extradition proceedings.

ARTICLE 16

Handing over of Property

(1) The Requested State shall, insofar as its law permits and at the request of the Requesting State, seize and upon the granting of the extradition hand over property:

- (a) which may be required as evidence; or
- (b) which has been acquired as a result of the crime and which, at the time of the arrest, is found in the possession of the person claimed or is subsequently discovered.

(2) The property mentioned in paragraph (1) of this Article shall be handed over even if extradition, having been granted, cannot be carried out due to the death, disappearance, or escape of the person claimed.

(3) When the said property is liable to seizure or confiscation in the territory of the Requested State, the latter

may, in connection with pending criminal proceedings, temporarily retain it or hand it over on condition that it be returned.

(4) Any right which the Requested State or any State or individual may have acquired in the said property shall be preserved. Where these rights exist, the property shall be returned without charge to the Requested State at its request as soon as possible after the trial.

ARTICLE 17

Transit

(1) Either Contracting Party may authorize transit through its territory of a person surrendered to the other by a third State. The Contracting Party requesting transit shall provide the transit State, through diplomatic channels, with a request for transit which shall contain a description of the person being transited and a brief statement of the facts of the case. No such authorization is required where air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the other Contracting Party.

(2) If an unscheduled landing on the territory of the other Contracting Party occurs, transit shall be subject to the provisions of paragraph (1) of this Article. That Contracting Party may detain the person to be transited for a period up to 96 hours while awaiting the request for transit.

ARTICLE 18

Expenses and Assistance

(1) Expenses incurred in the territory of the Requested State by reason of extradition, up to the moment of surrender of the person to be extradited, shall be borne by that State.

(2) The Requested State shall appear on behalf of the Requesting State and conduct and carry out any proceedings arising out of a request for extradition.

(3) No pecuniary claim arising out of the arrest, detention, examination, and surrender of persons sought under the terms of this Treaty shall be made by the Requested State against the Requesting State.

ARTICLE 19

Scope of Application

This Treaty shall apply to extraditable offenses under this Treaty committed before as well as after the date this Treaty enters into force.

ARTICLE 20

Ratification and Entry into Force

(1) This Treaty shall be subject to ratification; the

Instruments of ratification shall be exchanged at Bangkok as soon as possible.

(2) This Treaty shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification.

(3) On entry into force of this Treaty, the Treaty of Extradition between the United States of America and the Kingdom of Thailand signed at Bangkok December 30, 1922, shall cease to have effect, provided that any extradition proceedings pending in the Requested State at the time this Treaty enters into force shall remain effective thereafter.

ARTICLE 21

Denunciation

Either Contracting Party may terminate this treaty at any time by giving written notice to the other Party, and the termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice. Such termination shall not prejudice any extradition proceedings commenced prior to the giving of such notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Treaty.

Done in duplicate at Washington on /4 December 1983
in the Thai and English languages, both texts being equally authentic

For the Government of the
Kingdom of Thailand

For the Government of the
United States of America

Chief Marshal *Siddhi Savetsila*

William French Smith

(Siddhi Savetsila)
Minister of Foreign Affairs
of Thailand

(William French Smith)
Attorney General of the
United States of America

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๓๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกาได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ยกเลิกสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยามกับสหปาลีรัฐอเมริกา วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๕ และกำหนดหลักการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งสองขึ้นใหม่ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้